Dimarts 8 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 10,28-31): En aquell temps, Pere es posà a dir a Jesús: «Mira, nosaltres ho hem deixat tot i t'hem seguit». Jesús digué: «Us ho asseguro: tothom qui per mi i per l'Evangeli hagi deixat casa, germans, germanes, mare, pare, fills o camps, rebrà, ja en el temps present, cent vegades més de cases, germans, germanes, mares, fills, camps, i també persecucions, i, en el món futur, la vida eterna. Molts passaran de primers a darrers, i molts, de darrers a primers».

«Tothom qui per mi i per l'Evangeli hagi deixat casa rebrà ja en el temps present cent vegades més, i, en el món futur, la vida eterna»

Mn. Jordi SOTORRA i Garriga
(Sabadell, Barcelona, Espanya)

Avui, com aquell amo que anava cada matí a la plaça a cercar treballadors per a la seva vinya, el Senyor cerca deixebles, seguidors, amics. La seva crida és universal. És una oferta fascinant! El Senyor ens fa confiança. Però posa una condició per a ser deixebles, condició que ens pot desanimar: «Per mi i per l'Evangeli» cal deixar «casa, germans, germanes, mare, pare, fills o camps» (Mc 10,29).

No hi ha contrapartida? No hi haurà recompensa? Això ens aportarà algun benefici? Pere, en nom dels Apòstols, recorda al Mestre: «Nosaltres ho hem deixat tot i t'hem seguit» (Mc 10,28), com volent dir: què en traurem?

La promesa del Senyor és generosa: «Rebreu, ja en el temps present, cent vegades (...) i, en el món futur, la vida eterna» (Mc 10,30). Ell no es deixa guanyar en generositat. Però hi afegeix: «També persecucions». Jesús és realista i no vol enganyar. Ser deixeble seu, si ho som de debò, ens portarà dificultats, problemes. Jesús, però, considera les persecucions i les dificultats un premi, ja que ens ajuden a créixer, si les sabem acceptar i viure com una ocasió de guanyar en maduresa i responsabilitat. Tot allò que és motiu de sacrifici ens fa semblants a Jesucrist que ens salva per la seva mort en la Creu.

Sempre estem a temps per a revisar la nostra vida i apropar-nos més a Jesucrist. Aquests temps i tot temps ens permeten —per mitjà de la pregària i dels sagraments— esbrinar si entre els deixebles que Ell cerca hi som nosaltres, i veure també quina ha de ser la nostra resposta a aquesta crida. Al costat de respostes radicals (com la dels Apòstols) n'hi ha d'altres. Per a molts, "deixar casa, germans i germanes, pare o mare..." voldrà dir deixar tot allò que ens impedeix de viure en profunditat l'amistat amb Jesucrist i, com a conseqüència, de ser-ne els seus testimonis davant del món. I això és urgent, no et sembla?

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «'Doncs jo us asseguro que ningú hi ha...'. Això no vol dir que abandonem els nostres pares, deixant-los sense auxili, ni que ens separem de les nostres dones, sinó que preferim l'honor de Déu a tot el que és perible» (Sant Beda el Venerable)
- «No hi ha dubte que les formes concretes de seguir el Crist estan graduades per Ell mateix segons les condicions, les possibilitats, les missions, els carismes de les persones i dels grups» (Sant Joan Pau II)
- «Els cristians, perquè són els membres del Cos del qual el Crist és el Cap (cf. Ef 1,22), contribueixen a l'edificació de l'Església amb la constància de les seves conviccions i dels seus costums. L'Església creix, augmenta i es desenrotlla amb la santedat dels seus fidels, fins que es constitueixi 'en l'estat d'home perfecte, en el complet desenrotllament del Crist' (Ef 4,13)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.045)